

Utopljenega so našli v strugi Kuraltovega valjčnega mlina v Domžalah 30-letnega slepega Janka Kovača.

Nova zalega nabožnih predmetov je dospela, posebno križev, kipov, slik in podobice itd. Naročujte pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru!

Velike lesene jasilce za cerkev zelo ugodno na prodaj v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ima pri vas že vsaka hiša Sv. pismo? Ceneje kot po 6 Din, polplatno vezan 8 Din in celoplatno vezan 15 Din pa res ni mogoče zahtevati! Organizirajte naročilo! Priporoča se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Denarnice za drobiž kupite najbolje v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Sadna drevesa v veliki izbiri in po najugodnejših cenah se dobijo pri banovinski trsnici in drevesnici v Kapeli, pošta Slatina Radenci. Zahtevajte ponudbo! 1105

Predivo in konopljo vam izdelam v vrvarsko blago. Šinkovec Anton, Celje, Dečkov trg.

Dr. Josip Benčan, primarij ginekološko-porodniškega oddelka, se je preselil v Cankarjevo ulico 1. 1207

Vzajemna pomoč, reg. pom. blag. Ljubljana, pozivlja vse svoje člane, ki reflektirajo v nadaljno zavarovanje, da predložijo do 15. decembra t. l. vse stare članske izkaznice v zameno, ter da plačajo mesečni prispevek za mesec oktober 1933. 1204

Več kot 100 let že hodi vsako leto med ljudstvo Blasnikova »Velika Pratika«, ki je med narodom najbolj znani in priljubljeni ljudski koledar. Zato jo kupi sleherni leto vsaka družina. Celo stoletje že je ta pratika zvest in veran spremljevalec Slovencev, v dobrih in zlih časih. Dobi se v vseh trgovinah.

Ne držite denar doma, temveč nakupite blago in v slučaju, da istega takoj ne potrebujete, sprejemem denar tudi na račun za poznejši nakup, proti visokimi obrestmi. Stermečki — Celje.

Pri bolečinah, povzročenih vsled prehlajenja, posebno pri bolečinah v hrbtu in pri trganju, je blagodejno drgnjenje s starim domačim sredstvom in kozmetikom, Fellerjevim Elsafluidom. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specialne steklenice 58 Din brez nadjnih stroškov pri lekarnarju Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elzatr 341, Savska banovina.

Novi francoski ministrski predsednik C. Chautemps v pogovoru s časnikarji.

Rusija in Japonska.

V Šangaju na Kitajskem izhaja revija »Golos Rossii«, katero izdaja general Diterihs. V številki iz meseca marca t. l. sta dva znamenita članka. Prvi opisuje pod naslovom »Japonija« zgodovino, ljudstvo, finance, armado ter ladijevje Japonske. Drugi članek »O odnosajih Rusije in Japonske« opisuje politične in gospodarske razmere na Japonskem, prinaša več izjav sovjetskih in japonskih državnikov ter članke iz sovjetskih listov. Toda vse to za nas ni pomenljivo. Zanimivo pa je, kako slikajo vojaški poveljniki vojakom daljno-vzhodne rdeče armade japonski imperijalizem (vladoželjnost).

Pred vojaki je na steni velika karta cele vzhodne Azije, Aljaske in Avstralije. Pod karto je napis: Ta karta na-

zorno prikazuje neomejen apetit japonskih imperijalistov, ki sanjajo o »veliki« in o »največji Japoniji«. Kažoč na to karto govori poveljnik vojakom tako le: »Japonska država je na otokih, kateri so razporejeni drug poleg drugega na vzhodu našega Primorja. Do slaboznanih mandžurskih dogodkov je Rusija mejila na Japonsko samo na dveh točkah, in sicer na korejski meji, južno od Posjetskega zaliva, in na otoku Sahalin, ki je po rusko-japonski vojni posredi razmejen.

Vendar pa japonski imperijalisti že davno sanjajo, da bi spremenili japonsko državo iz sedanje v »veliko Japonijo«, ali kakor sami govorijo, v »Daj Nihon Tejkoku«, katera bi obsegala Mandžurijo, naš Daljni vzhod s Kamčatko

Bolgarski kralj Boris odvarja, stoječ na lokomotivi, novo železniško progo, ki bo tvorila najkrajšo zvezo srednje Evrope s Sredozemskim morjem.

tako grdo, svoje zaničevano srce prvemu, ki ji pride naproti, vreči pred noge. In tisti prvi je k nesreči slikar Čresnik, ki je dovolj lahkomišel, da sprejme to žrtev.

O, kako dobro mi je bilo v srcu! Vse strupene muke iz ljubosumja so se razblinile v nič.

»Erika,« sem rekel ganjen; »najbrž hočete zopet biti za angela varuha?«

Rada bi bila Lizikina prijateljica, taka, da bi čula nad njo. Tako, kakor nas je učil naš stari učitelj, o katerem sem vam že pripovedovala nekoč: učiteljica mora biti mladim deklicam v občini zvesta sestra. Toda, gospod Hubert, bojim se, da sem zopet na napačni poti. Vse napačno stori; premlada sem še; najbrž sploh nisem sposobna, da bi bila učiteljica.

»Kako le morete govoriti tako nespametno, gospodična Erika?«

»Saj vendar vidite, kako stvari tekó,« je rekla otožno. »Trudim se, da bi ločila ta dva, ker preti deklici poguba; zato pritegujem tega lahkomišelneža nase — lahko to ni, to morete že verjeti, čeprav je pravi veseljak — govorim z njim o

njegovi umetnosti in o tem, kaj vse lahko doseže; vedno upam, da mu postane pri nas preveč dolgčas in da odpotuje — in kaj sem dosegla? Čresnik ima rad to mojo prijaznost; mislim, da neumežu prija to moje dobrikanje, in vendar hodi za Liziko — Lizika pa — saj to ste videli — je ljubosumna name.«

»Da, gospodična Erika, marsikaj bo že tako. Če je Lizika ljubosumna zaradi slikarja, je izgubljena. Nad ljubosumno žensko ima moški vso moč. — Le mirni ženi nasproti je mož brez moči.«

»Ali tudi vi mislite — da delam napak?«

»Bojim se, Erika, da tokrat delate napak. Plesti usodo drugim ljudem, je strahovito resen opravek. Tudi najboljša volja stori lahko ravno nasprotno, kar je človek hotel. Kdo pa pozna vlakenca dveh duš tako natančno, da ju stke v srečno tkivo, tako da se prilega preprogi usode, s katero je Gospod Bog za vselej ovil to staro zemljo?«

Obstala je in me pogledala.

»Gospod Hubert, vi ste plemenit človek, jaz

lec Keller in se mu je rodila leta 1806 misel: izdelovati papir iz lesa.

Francoski učenjak je postavil pred kletko tičkov posodo s tičjo prehrano. Lepega dne je zapazil, kako mu od naša zrnje iz skodelice cela veriga mravelj. Postavil je posodico na podstavek, katerega je namazal s ptičjim kletjem ali limom. Mravelje so pokazale toliko iznajdljivosti, da so premostile prav kmalu viro. Na klej so nosile tako dolgo zemljo, da je bila ustvarjena pot in roparski pohod je pričel znova.

V Avstraliji tvori kaktus rastlina posebnost nadlogo. Kaktus je spremenil z bujnostjo

tik do Jakutske republike z vso našo morskobaljo.»

Karta kaže natanko s črto zaznamovano vse to ozemlje, katero naj bi obsegala »velika Japonija«. Po tem načrtu bi bila Rusija popolnoma odrezana od Tihega morja. Celi Daljni vzhod s Primorjem, z vsem morskim obrežjem in Kamčatko bi padel v japonsko žrelo.

Toda ruski vojaški poveljnik govori dalje: »Na Japonskem so tudi take vroče glave, katere predlagajo, da se ustvari »največja Japonija«. Ta naj bi obsegala Mandžurijo in velik del Kitajske, Avstralijo, Tihomorske otoke, del Aljaske, našo Jakutsko republiko in velik del vzhodne Sibirije, vključivši Irkutsk. Osvojitev Mandžurije je šele prvi korak, za katerim se skriva resna opasnost, da v prvi vrsti napade Rusijo.«

Karta ima zopet z debelo črto zaznamovane vse te kraje »največje Japonije«. Pa ne samo to, na notranji strani črte — torej v načrtu »največje Japonije« — so tudi Filipinski otoki, Nova Gvineja, Holanski sundski otoki Sumatra, Java itd. s polotokom Malaka. Torej tudi Singapur je v načrtu. Imperializem Japonske je torej res nenasitljiv.

Ukrcanje francoskih kaznjencev na Hudičev otok ob zapadni obali Južne Amerike.

V svojo malho želijo pobasati celo vzhodno Azijo z vsemi otoki, Avstralijo in del Amerike.

Sovjeti so bili dolgo časa zaverovani le v marksizem, vse drugo so zanemarljali. Stalin se je svoj čas izjavil, da pljune na Sibirijo. To so gotovo slišali Japonci, zato so s tako predrznostjo zasedli Mandžurijo in zdaj resno grozijo moskovskim marksistom.

Toda ti so se streznili. K marksizmu so prilili nekaj nacionizma. Položaj se je spremenil. In v Moskvi je prevladal vpliv tistih, ki so za odločen nastop proti japonskemu imperializmu. Začele so se vojne priprave. Sibirski železnica je prišla pod vojaško upravo, moštvo so začeli prevažati na Daljni vzhod, ravno tako tudi material vseh vrst.

Armada na Daljnem vzhodu je razdeljena v zapadni in vzhodni del. Zapadni del ima svoje središče v Čiti, kjer se nahaja štab poveljnika Uboreviča, ki se je že leta 1921—1922 boril proti Japoncem in belogardistom.

Vzhodni del rdeče armade ima svoj

V taki kočiji se pelje vsikdar angleški kralj k otvoritvi parlamenta.

in naglostjo rasti: polja, vrtove in pašnike v prave pušave. Po dolgih poskusih se je osrečilo, da so vzgojili posebno vrsto argentinskih molov, kojih ličinke so največji sovražnik kaktusa. Le samo ličinke tega mola so očistile že tisoče in tisoče kvadratnih kilometrov nekdanj najboljša zemlje od nadloge kaktusa.

Sedmorčki.

V angleški Gujani v Južni Ameriki je poročila neka ženska v Georgetownu sedmorčke. Mati in otročki so vsi zdravi.

Iz zgodovine rokavice.

Mar li ima tudi rokavica svojo zgodovi-

pa sem le neznatna, mlada učiteljica. Ali mi boste odbili, če vas prosim, da mi bodite svetovalec in prijatelj?« —

Kako topla majska noč!

Najraje bi jo bil potegnil na moje srce in jo prosil: »Bodi moja! Bodi moja nevesta! Bodi moja žena!«

Toda premagal sem se in le rekel: »Seveda, ljuba Erika, vedno in za vselej vam hočem biti dober prijatelj.«

Dvanajsto poglavje.

Timova usoda. — Naš vaški pismonoša. — Ljubzenska tragedija obeh dvojčk.

Pri šoli smo se poslovili. Šel sem z Boltežarjem nekoliko poti sam. Rekel sem:

»Gospod Boltežar, danes ste nekaj namignili, da imate nov sum radi Biankinega umora.«

»Nikakršni nov sum ni. Že dolgo imam ta sum, ki se vedno bolj zgoščuje.«

»Ali mi ne marate povedati?«

»Ne.«

Šla sva dalje, govorila o tem in onem in se ločila tam, kjer se dvigne cesta proti moji hiši gori. Ko sem bil storil komaj sto korakov, je zakričal Boltežar za menoj:

»Gospod Hubert!«

Vrnil sem se k njemu.

»Ali mi obljubite, da o tem, kar vam sedajle povem, nikomur ne boste nič pravili, da meni pri nameri, da dobim v roke Biankinega morilca, ne boste ravnali nasproti?«

»Seveda, to vam že obljubim. To se samo ob sebi razume.«

»Lepo. Potem vam kratko in malo povem, kdo je Biankin morilec — vaš Tim!«

»Tim? — Moj sluga Tim?«

»Da. Le ne smejajte se! Ne mislite, da si izmišljam take reči samo iz ljubosumnosti radi dvojčk pri »Grozdu«, ki mi jih obe skupaj lahko ukradejo — ne, iz svoje zapisnice vam lahko dokažem, da sem si že pet dni po umoru zapisal ime Tim z velikim vprašajem. No, glejte, nisem detektiv, kakor pripovedujejo o njih v pregroznih povestih, uradni predstojnik sem, policijski

glavni stan v Habarovsku, kjer je štab komandanta Blücherja. Primorje se silno utrjuje, zlasti Vladivostok z otokom, ležečim pred njim. Dostop na ta otok je prepovedan, ker so tu postavljeni topovi težkega kalibra, pripeljeni iz Evrope. Komandant Blücher pogosto prihaja v Vladivostok, da vodi in nadzoruje dela v trdnjavi in pristanišču.

V pristanišču je mnogo podmorskih čolnov, pripeljanih iz evropejske Rusije. Posebno dobro pa je organizirano rusko letalstvo v Primorju. Tega se Japonci najbolj bojijo, ker vedo, da imajo na razpolago zelo dobra letala. Postojanke za letala so v Vladivostoku, v

Habarovsku, v Blagoveščensku in na Sahalinu.

Japonci se seveda tudi pripravljajo na vojsko. So navdušeni in požrtvovalni. A zgago jim delajo njihovi komunisti, katerih so v zadnjem času zaprli okrog 12.000. V Tokiu so vtaknili v ječo 400 dijakov-komunistov. To so pomočniki ruskih sovjetov. Radi tega položaja Japoncev ni rožnat, gospodarska kriza je strašna. Japonci se bodo gotovo trikrat premislili, predno bodo začeli vojsko, posebno še za to, ker sta se v zadnjem času združila njihova glavna nasprotnika Rusija in Zedinjene države Severne Amerike.

A. Kokelj.

žo, da se ti razcvete v lep krščanski značaj.

Vedimo, da človek raste iz bolečin, raste in zori v skrbih in v nadlogah. Vse težave, udarce in bridkosti uporabimo pri zgradbi svojega značaja. Ne popustimo nikdar, tudi ne v najmanjši stvari, ker iz malega raste veliko! Iz majhnega zla — veliko zlo. Iz malega dobrega počasi veliko dobro. Iz majhne izobrazbe potom prosvetnega in vzgojnega dela vedno večja in popolnejša izobrazba in prava krščanska omika. — Krščanstvo, pa tudi njegovi nasprotniki se potegujejo za mladino, da bi jo pridobili za se. Bodimo člani naših katoliških društev in mladinskih zvez, združeni v Kristusu. Saj on sam pravi: Kjer sta dva ali trije zbrani v njegovem imenu, tam je on sredi med njimi.

Kamnica pri Mariboru. Tukajšnja katoliška zavedna mladina priredi na Marijin praznik dne 8. t. m. v Slomšekovi dvorani pestro akademijo. Na sporedu sta dve lepi igri, govor in par deklamacij. Kamničani, na vas je, da za vzori stremečo mladino podpirate pri njenem delu, da ste vedno z njo. To pa bote najboljšje pokazali, ako bote prireditve posetili res v obilnem številu. Vstopnina je tako znižana, da je vsakdo premore. Torej na svidenje!

Zgornja Poljskava. Po večmesečnem odmoru priredi naše izobraževalno društvo »Skala« na Marijin praznik dne 8. decembra popoldan ob treh v Društvenem domu pri Rečniku nad vse lepo igro Vombergarjevo dramo v treh dejanjih »Vrnitev«. Igra je vzeta iz sedanjega časa in odkriva globoke rane, ki jih je napravila svetovna vojna v družinskem življenju poznejše dobe. Je priznana krasno delo mladega, po svojih novih ljudskih igrah obče poznane pisatelja Jožeta Vombergarja. Prijatelji lepe igre in poštene zabave, domačini in sosede, pridite ta dan v lepem številu. Ne bo vam žal!

Ljutomer. Novo društvo. Ministrstvo prosvete je z odlokom Pov. br. 40291, z dne 30. oktobra odobrilo pravila novega društva »Ljudska čitalnica« v Ljutomeru. Ustanovni občni zbor se vrši v nedeljo dne 10. decembra, po osmi sv. maši v dvorani Katoliškega do-

DRUŠTVENE VESTI

Mladini!

(Dopis iz mladinskih vrst iz Dalmacije.)

Na čem vse sloni? Ali ne baš na mladini? Radi tega se neprestano bore dve stranki: Bog in brezbožni svet. — Mladina je tisto drevo, ki raste; na katero stran ga v nežni mladosti nagneš, v tisti smeri bo tudi rastle. Koliko odgovornosti imajo torej vzgojitelji mladine! Težko je vzravnati že večje drevo; še težje je privedi mladino s slabe na pravo pot. Mi smo še mladi; sejmo torej na njivi mladosti, da bomo imeli na starost kaj žeti nam in drugim v dobro. Proti vsemu, kar se protivi našim idealom in našim nazorom, se moramo vztrajno boriti; kajti samo tisti, ki se vztrajno bori, dobi zmago, z zmago pa krono.

Kadar te bijejo neusmiljeni udarci življenja, ne vdaš se jim nemočno, marveč dvigni svoje čelo ter ob težavah in bojih si izbrusi svoj značaj. Ako se bomo ravnali po teh načelih, ne bo treba nikdar reči: moja preteklost je brez radosti, a bodočnost brez nade. A kaj je k

temu predvsem potrebno? Da izpolnimo svoje verske in stanovske dolžnosti. Ako bomo to izpolnjevali, nam ne bo mogel nihče očitati, da smo samo le predmet, s katerim se poigrava življenje.

Pogan Plutarh je nekoč nekega človeka vprašal: »Pred kom bežiš?« — On mu odgovori: »Pred človekom, ki me hoče v hudo zapeljati.« Plutarh reče: »Sramuj se, da on ne beži pred teboj.« — Koliko jih je med nami, katerim bi lahko Plutarh stavil isto vprašanje in dal isti odgovor.

Vidiš-li rožo? Njene korenine ležijo in rastejo v blatu, ali ona sama ni blatna; njena baržunasta rdeča latica je čista kakor rosa. V blatu leži, toda sama ni blatna; raste v prahu, ali sama ni prašna. Hodi tudi ti po zemlji, ali tvoja duša naj ne vdihava duha tega sveta; naj se vzdiguje višje, naj topli žarki tvojih нравnih idealov gojijo ro-

Božič se bliža. Oskrbite si cenena, a lepa darila. V Cirilovih knjigarnah v Mariboru debite po zelo znižanih cenah štiri krasne povseti od Fr. Kolenca. — Kdor kupi vse štiri knjige enkrat, jih dobi za 32 Din. — Pohitite, da ne bo prepozno!

človek z dežele, ki ima to prekleto dolžnost, da pazi, da se ne krši zakon. In tedaj sem si rekel: Kdo le more biti? Stari Grčar? — Izključeno! Tako grdo sumnič lahko le meščan, ki vaščanov ne pozna. Stara Grčarica? Tej bi jaz prav rad prisodil, toda deklica ji je bila vendar za vabo, vir zaslužka. Ne bo šla in ubila svojega najboljšega konja v hlevu! Belčarjev Tonče? Ljubosumen je bil, kakor da bi bil blazen, toda s svojo tatvino je dekleta privezal nase, hotel je potegniti z njo, je torej ne bo ubijal. Na Golobovega pa se tisti večer ni namerila, kar sem trdno dognal.

Tu sem ga prekinil.

»In kaj naj bi — za božjo voljo — napotilo mojega slugo Tima, da žagarju zažge?«

»Čakajte!« je vzkliknil Boltežar. »Saj nikakor ni rečeno, da je tisti človek, ki je ubil Bianco, zažgal tudi pri žagarju, da, jaz trdim, da oba zločinca drug za drugega niti vedela nista. Slučajno se je zgodilo oboje en in isti večer. V neki notranji zvezi je seveda lahko vse skupaj.

Toda prepričan sem, da sta to dve dejanji, ki sta neodvisni druga od druge.«

»Te svoje misli morate povedati sodniji, gospod Boltežar.«

»Tega pač ne bom storil! Da mi poreko tam: Kaj pa hoče ta neumni kmet? Sami vendar bolje vemo! Ne — toda sam zase iztikam dalje. Ta reč mi ne da miru. Veste, tudi zaradi starega Grčarja. Svoj živi dan tega človeka nisem mogel trpeti; odkar pa je v zaporu, ga pogrešam.«

»Tima torej mislite — Tima? Gospod Boltežar, to je preveč nenavadna misel.«

»Prav nič nenavadna! Da je bil kakor neumen tisti črni iz bajte na barju za petami, veste. Na večer umora je bil vaš gospod Tim, ki uživa zavidanja vredno svobodo, z doma. Bil je pri »Grozdu«, kjer je najprej dobil strašansko dolgo nos. Tedaj sta bili dvojčki že pametni. Ko je bil odbit, pa je — pijan, kakor sem dognal — odvihral iz gostilne, najbrž proti bajti na barju; srečal je Bianco, ki je bila namenjena k »Grozdu«, najbrž se je v svoji strasti nad deklico spozabil, ona se je branila, morebiti kričala in tedaj

no? Ni natančno dognano, kje in kako je iskati začetek rokavice, dejstvo je, da je že prav dolgo od tedaj, ko si je nataknil človek prvič rokavico na roko. Na spomenikih egipčanskih faraonov so upodobljene rokavice med darovi, katere so prinesli premagani narodi pred faraonov prestol. Praktično so se posluževali rokavice v dobi, ko še niso poznali pri jedi nožev in vilic. Rokavice so si nataknil, če so vživali vroče jedi in so si na ta način očuvali prste na rokah pred opečenjem. Leta 1000 so začeli v Nemčiji nositi svilene rokavice mesto težkih usnjatih. Vitezi so se posluževali roka-